

מלוגמא

סדר מוצאי שבת השלם

אוצר הלכות ומנהגי מלוה מלכה - חק למוצאי שבתות

מלוגמא

סדר מלוזה מלכה השלם

מחולק ומסודר למוצאי שבתות השנה

אוצר הלכות ומנהגים

חק למוצאי שבת

סיפורי צדיקים

ימי הילולא וקודרות הימים

זמירות ותפילות

שנת תשפ"ה לפ"ק

פעיה"ק ירושלים תובב"א

מלוגמא

כל הזכויות שמורות

הן ע"פ ד"ת והן ע"פ החוק
הבינלאומי להמו"ל

ברעיון, ליקוט וביצוע ספר
זה הושקע הון ואון, אין
להעתיק כולו או חלקו בכל
דרך שהיא, ללא אישור
בכתב מהמו"ל, ושארית
ישראל לא יעשו עולה

בכל עניני הספר:

052-7107043

T7107043@gmail.com

נדפס בארץ ישראל

תשפ"ה - 2025

עריכה והגהה:

מכון 'נהר דעה'

052-7178361

סדר ועימוד:

גיוון 052-7682971

כריכה ושערים:

שילוב 052-7680880

מוצש"ק שופטים

ד' אלול - י' אלול	תשפ"ד
ו' אלול - י"ב אלול	תשפ"ה
ב' אלול - ח' אלול	תשפ"ו
ב' אלול - ח' אלול	תשפ"ז
ד' אלול - י' אלול	תשפ"ח
ז' אלול - י"ג אלול	תשפ"ט
ב' אלול - ח' אלול	תש"צ
ד' אלול - י' אלול	תשצ"א
ז' אלול - י"ג אלול	תשצ"ב
ב' אלול - ח' אלול	תשצ"ג
ד' אלול - י' אלול	תשצ"ד
ד' אלול - י' אלול	תשצ"ה
ז' אלול - י"ג אלול	תשצ"ו
ד' אלול - י' אלול	תשצ"ז
ד' אלול - י' אלול	תשצ"ח
ז' אלול - י"ג אלול	תשצ"ט
ב' אלול - ח' אלול	ת"ת

תנא דבי אליהו

דְּבַר אַחַר, וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת תֹּמֶר, לְפִי שְׂאִין דְּרָכָה שֶׁל אִשָּׁה לְהִתְיַחַד בְּתוֹךְ הַבֵּית, לְכַף דְּבוּרָה הוֹלֶכֶת וְיוֹשֶׁבֶת תַּחַת צֵלוֹ שֶׁל דָּקֵל וּמִלְמֻדַּת תּוֹרָה בְּרַבִּים, לְכַף נֶאֱמָר וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת תֹּמֶר.

[ט] וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרֶק בֶּן אֲבִינֵעַם מִקֵּדֶשׁ נִפְתָּלִי, וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא צֹוָה וְגו', וְלִקְחַתָּ עִמָּךְ עֲשֻׁרֵּת אֲלָפִים אִישׁ וְגו' (שם פסוק ו). מֶה תִּלְמּוּד לֹאמֹר הֲלֹא צֹוָה ה', אֲלֹא כֹךְ אִמְרָה לוֹ: כְּתִיב בַּתּוֹרָה וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַיָּטִב וְגו' (דברים יט יח), וּמָה עֲנִין שִׁפְתּוֹב אַחֲרָיו, כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אִיבָךְ וְגו', לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ וְגו' (שם כ א).

[י] וְכִי מֶה טִיבָה שֶׁל דְּבוּרָה אֶצֶל בָּרֶק, וְהֲלֹא דְבוּרָה בְּמִקְוָמָה וּבָרֶק בְּמִקְוָמוֹ, אֲלֹא כֹךְ אִמְרוּ חֲכָמִים: בָּרֶק הָיָה מְשַׁמֵּשׁ אֶת הַזְּקֵנִים בְּחֵייוֹ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ, וְכֵן חֲזַר וְשִׁמְשֵׁן לְאַחַר מִיתָתוֹ, לְפִיכָךְ הֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ וְנָתַן אוֹתוֹ אֶצֶל דְּבוּרָה.

[יא] בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הָרְאוּהָ לְדְבוּרָה בְּמָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִים, בְּבָנִים שֶׁהֵם מְשַׁכְּמִין וּמַעְרִיבִין לְבֵית הַכְּנָסֶת וּלְבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְעוֹסְקִין בְּדַבְּרֵי תּוֹרָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד.

[יב] וּמָה נִשְׁתַּנּוּ זְבוּלוֹן וְנִפְתָּלִי מִכָּל הַשִּׁבְטִים שֶׁבָּאת תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל עַל יָדוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר וְלִקְחַתָּ עִמָּךְ עֲשֻׁרֵּת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבוּלוֹן (שופטים ד ו), כֹּךְ אִמְרוּ חֲכָמִים: נִפְתָּלִי שִׁמְשָׁה אֶת יַעֲקֹב אֲבִינוֹ וּמִצָּא מִמֶּנּוּ קוֹרֶת רוּחַ, וְזְבוּלוֹן שִׁמְשָׁה אֶת יִשְׁשָׁכָר, וְעַל שִׁעְשָׁה לוֹ אֲכֻסָּנָיָא.

[יג] וּבִשְׁבִיל שְׁבֻטֵּי בָרֶק בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל וְהָאֱמִין בְּנִבּוּאָתָהּ שֶׁל דְּבוּרָה, שֶׁנֶּאֱמָר וַיֹּאמֶר אֵלָיָה בָרֶק אִם תִּלְכִּי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְגו', וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ אִלַּךְ עִמָּךְ וְגו' (שם ח-ט), לְפִיכָךְ חָלְקוּ לוֹ בְּשִׁירָה עִמָּהּ, שֶׁנֶּאֱמָר וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרֶק וְגו' (שם ה א).

(אליהו רבה פ"ט)

מלוגמא

מוצש"ק שופטים

חק למוצאי שבת

זוהר הק'

שופטים יום ו'

תא חזי, הכי הוא ודאי, ליליא רביעאה דשבתא, בעינן לאסתמרא מנייהו, מ"ט. בגין דכתיב יהי מארת, מארת פתיב חסר, והא אוקמוה, דבגין דהיא חסרה, כמה חבילי טהירין אתפלילן בהאי מארת. לזוטין ומארת אינון בגרעונתא דסיגרא, ובקלחו שליטין ביהוה ליליא.

בליליא דשבתא, כיון דכלהו מתבדרן לאעלא בנוקבא דעפרא, דלא יכלין לשלמא, בעי בר נש יחידאי, לאסתמרא. ותו, אף על גב דלא יכלין לשלמא, אתחזיין לזמנין, ובר נש יחידאי בעי לאסתמרא.

מלך דא הכי תנינן, ואי הכי גרעונתא דנטורא איהו. אבל בשבתא נטורו אשתכח לעמא קדישא, וקודשא בריך הוא פד עאל שבתא, מעטר לכל חד וחד מישראל, ובעי דינטרון ליה להאי עמרא קדישא, דאתעטרו ביה, ואף על גב דאינון לא אשתכחו בישובא, לזמנין לבר נש יחידאי אתחזיין, ואתרע מזליה. ואצטריך ליה לבר נש, לאתעמרא בעמרא קדישא, ולנטרא ליה.

סוף סוף, נטורו אשתכח ביהוה ליליא לעמא קדישא, הואיל וסכת שלום פריסא על עמא, דהא תנינן, בכל אתר דסכת שלום אשתכח, סמרא אחרא לא אשתכח תמן. וע"ד נטורא איהו ונטורא שכיח.

(זוה"ק ויקהל דף ר"ה ע"א)

פירוש הסולם

תא חזי הכי וכו': ומשיב. בוא וראה, כך הוא ודאי, שליל רביעי שבשבת צריכים להשמר מהם מס"א. מהו הטעם. משום שכתוב, יהי מארת. כתוב מארת חסר ו', הרומז על מיעוט הלבנה, שמשום שהלבנה שהיא המלכות, חסרה, כמה מחנות רוחות נכללו במארת הזה. קללות ומארת הם במיעוטה של הלבנה, וכולם שולטים בלילה ההוא, וע"כ אסור לצאת יחיד.

בליליא דשבתא כיון וכו': בליל שבת, כיון שכל המזיקים מתפזרים להכנס בנקב בעפר, כדי שלא יוכלו לשלוט ולהזיק, משמע שמטרים שנכנסים בנקב העפר הם יכולים להזיק, לפיכך צריך אדם יחיד להזהר שלא יצא יחיד. כי יוכלו להזיקו בעודם בדרכם, בטרם יכנסו לנקב העפר. ועוד, אע"פ שאינם יכולים לשלוט, הם יכולים להראות לפעמים, ואדם יחיד צריך לשמור את עצמו שלא יראה אותם. שיכול להנזק על ידי הראיה. מלה דא הכי וכו': ומזכיר את הלשון ממה שלמד בענין קושיא זו, ואומר, שכך למד ענין הזה. וזה לשונו. ששואל, ואם כן, אם אדם אסור לצאת בליל שבת יחיד הרי הוא חסרון של השמירה. ומשיב. אבל בשבת נמצא שמירה לעם הקדוש. והקב"ה, כשנכנס השבת הוא מעטר לכל אחד ואחד מישראל, בנשמה יתירה, וצריכים לשמור לאותה עטרה הקדושה שנתעטרו בהם. ואע"פ שהם, המזיקים, אינם נמצאים במקום ישוב, עכ"ז לפעמים, לאדם יחיד, הם נראים, ונחלש מזלו. וצריך האדם להתעטר בעטרה הקדושה ולשמור אותה.

סוף סוף נטורו וכו': סוף סוף, שמירה נמצאת לעם הקדוש, משום שסוכת שלום, שהוא בינה, פרושה על העם. כי למדנו, כי בכל מקום שסכת שלום נמצא, הסטרא אחרא אינו נמצא שם. וע"כ היא שמירה, והשמירה נמצאת.

דמב"ם

הלכות תשובה

מצות עשה אחת. והוא שישוב החוטא מחטאו לפני ה' ויתודה:
ובאור מצוה זו ועקרים הנגזרים עמה בגללה בפרקים אלו:

פרק ראשון

א. כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטאתם אשר עשו זה ודוי דברים. ודוי זה מצות עשה. כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה. וזהו עקרו של ודוי. וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח. וכן בעלי חטאות ואשמות בעת שמביאין קרבנותיהן על שגגתן או על זדונן אין מתכפר להן בקרבנם עד שיעשו תשובה ויתודו ודוי דברים שנאמר והתודה אשר חטא עליה. וכן כל מחיבי מיתות בית דין ומחיבי מלקות אין מתכפר להן במיתתן או בלקיתן עד שיעשו תשובה ויתודו. וכן החובל בחברו וחמורק ממונו אף על פי ששלם לו מה שהוא חייב לו אינו מתכפר עד שיתודה וישוב מלעשות כזה לעולם שנאמר מכל חטאת האדם:

ב. שעיר המשתלח לפי שהוא כפרה על כל ישראל בהן גדול מתודה עליו על לשון כל ישראל שנאמר והתודה עליו את כל עונת בני ישראל. שעיר המשתלח מכפר על כל עברות שבתורה הקלות והחמורות. בין שעבר בזדון בין שעבר בשגגה. בין שהודע לו בין שלא הודע לו הכל מתכפר בשעיר המשתלח. והוא שעשה תשובה. אבל אם לא עשה תשובה אין השעיר מכפר לו אלא על הקלות. ומה הן הקלות ומה הן החמורות. הן שחייבין עליהם מיתת בית דין או כרת. ושבועת שווא ושקר אע"פ שאין בהן כרת הרי הן מן החמורות. ושאר מצות לא תעשה ומצות עשה שאין בהן כרת הן הם הקלות:

(ו"ן פ"א א-ב)

סיפורי צדיקים

בעיר בראדי חי יהודי עשיר גדול אשר בנעוריו היה קצין בצבא. פעם אחת הלכו חיילים להתאמן וללמוד תכסיסי מלחמה ליד הנהר, וגם הקצין היהודי היה ביניהם. באותה שעה התהלך על שפת הנהר יהודי עני, לפתע קפץ עליו אחד מאנשי הצבא ודחפו בכעס לתוך הנהר בכדי להטביעו, כאשר ראה הקצין היהודי את המעשה, עלה על סוסו ונכנס לתוך המים ומשך את האיש העני אל היבשה, ובכך הציל אותו מטביעה.

אותו עני חי עוד כחמש עשרה שנים והיו לו בנים ובני בנים, לאחר שהלך לעולמו המליץ העני הלז טוב על הקצין היהודי בפני בית דין של מעלה, ואמר: כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, והאיש הזה הציל אותי ממות, על כן מן הראוי שיעשה תשובה. כי אחר שהשתחרר אותו קצין מהצבא הצליח במעשי ידיו והתעשר מאוד, ולימים נעשה לראש הקהל בבראדי והרשיע מאוד במעשים רעים רחמנא ליצלן, עד שלא הניח עבירה שלא עבר עליה.

משראו בשמים את גודל חטאיו אמרו: מי שיחזיר את האיש הזה למוטב, מובטח לו שלא יראה גיהנם ויבוא על מקומו בשלום עם בעל התשובה. אך לא נמצא מי שיוכל לקבל עליו להחזירו למוטב. שמעה רוח אחת את אשר הכריזו למעלה וקיבלה על עצמה תפקיד זה. רוח זו היתה נעה ונדה במשך זמן רב, שכן היתה רוחו של בעל עבירה גדול ולא היה ביכולתה לבוא אל המנוחה בשל רוב העבירות שעשה האיש בחייו, כדי להחזירו למוטב רצתה הרוח להיכנס לתוך נפש אחת מישראל שיעמוד ויפרסם לכל איש כל העבירות שעבר בחייו, ואז יתבייש האיש ויאלץ לעשות תשובה, וגם את רשעותו של העשיר מבראדי תפרסם ועל ידי כך יחזור למוטב.

באה הרוח לבעל שם טוב הקדוש וסיפרה לו שבדעתה לנסוע לבראדי, להחזיר את הקצין לשעבר בתשובה. השיב לה הבעש"ט: לא טוב הדבר אשר את רוצה לעשות, מוטב שאסע קודם בעצמי לבראדי ואשלח לקרא לו אלי. יודע אני שלא ירצה לבוא בעצמו אלי, לכן אשלח לראשי הקהילה ולטובי העיר ואבקשם כי יבואו אלי, ואז אדבר עמהם שיאספו את כל הקהל למקום אחד לאסיפה בשבת קודש קודם קריאת התורה, ומסתמא יבוא גם האיש העשיר אל האסיפה כי היה פרנס וראש הקהל, ואת הרוח תעמדי בבית החיצון, ואחר שיתוועדו כולם יחדיו תתקרבי

אל הנאספים אך לא תגלי מעשיו הרעים מיד, כי אם תספרי בראשונה את המעשה הטוב שעשה בנעוריו בהיותו איש צבא, ספרי לכולם כיצד הציל עני אחד ממוות, לפיכך זכה שהכריזו למעלה שמי שיחזירו בתשובה מזומנים לו חיי עולם יחד עם אותו האיש, אחרי זה תפרסמי את מעשיך הרעים, ותגלי שבסיבה זאת את נעה ונדה זה כמה שנים, ואם יעשה האיש תשובה על מעשיו הרעים, תזכי גם את לבוא למקום מנוחתך.

כאשר הגיעה הרוח לבראדי נכנסה הרוח לגופו של איש אחד בדיבוק, והלכה וגילתה לכל אחד מעשיו הרעים, גם לאזני האיש העשיר הגיעה השמועה על הדיבוק, ומרוב פחד ציווה להבריח את הרוח מהעיר כי ירא מאוד שלא תגלה גם את מעשיו. באותה עת הגיע הבעש"ט לבראדי וציווה לראשי הקהל שיסגרו את האיש אשר רוח דיבוק בו מחוץ לעיר, יאכילוהו וישקוהו עד שיכנסו אסיפה בשבת קודש לפני הקריאה, וכאשר כל הציבור יהיה בבית הכנסת יקראו אותו וכן עשו.

כאשר בא ראש הקהל וראה את בעל הדבוק כמעט פרוצה נשמתו, כי ירא מאד שלא תתפרסם רשעתו, אבל האיש בעל רוח הדיבוק התחיל לתאר קבל עם ועדה את מעשיו הרעים. ואחר פנה אל ראש הקהל ואמר: זכור נא את אשר עשית בהיותך חייל בצבא, כי הצלת אז נפש אחת ממוות בטוח ויצא כרוז למעלה שכל מי שיחזיר אותך למוטב, יבוא עם אותו האיש לחיי עולם הבא, ועתה אם תעשה תשובה תציל את נפשך מדינה של גיהנם, וגם אני אזכה בזכות זה למנוחת עולמים.

הדברים נכנסו ללבו של ראש הקהל והוא הזמין את האיש לביתו, האכילו והשקהו וקיבל על עצמו לעשות תשובה, כי בעת שסיפר הדיבוק מעשיו הרעים התעורר כל הקהל וגעה בבכיה רבה, וגם ראש הקהל בכה מאוד ונתעורר לעשות תשובה בכל לבו ובכל נפשו, וכן עשה. לאחר מכן קיבלו עליהם העשיר והרוח לנסוע עם הבעש"ט שיוורה להם את הדרך ילכו בה. (סיפורי יעקב)

מלוגמא

מוצש"ק שופטים

ימי הילולא וקורות הימים

ימי הילולא וקורות הימים

תשח: רבי שרגא פייבל ב"ר משה מנדלוביץ, ר"מ תורה ודעת.

תשמז: רבי שלום ב"ר אשר ישעיה מזידיטשויב.

תשעז: רבי דוד ב"ר יצחק פרץ, רב העיר טבריה וב' אהבת דוד.

ד

שלו: רבי משה ב"ר אברהם פרונינצאלו, ב' שו"ת כשמו.

תלא: רבי משה ב"ר נפתלי הירש רבק'ש סופר מוילנא, ב' באר הגולה.

תקצא: רבי ישעיה ב"ר מאיר וולטפרייד, אב"ד פשעדרבורז, תלמיד החוזה מלובלין, רבו של התפארת שלמה.

תרנד: רבי משה ב"ר כליפה עידאן מג'רבא, ב' תפארת משה ועוד.

תרעט: רבי שלמה מנחם מנדל ב"ר חיים דוד צבי הירש חן הי"ד, ב' אבני חן.

תרפד: רבי ישראל חיים ב"ר משה אליקים בריעה גולדברג, אב"ד מאזדיץ, תלמיד המגיד מטריסק.

תרפו: רבי מאיר שמחה ב"ר שמשון קלונימוס הכהן מדווינסק, ב' אור שמח, משך חכמה.

תשב: רבי חיים מאיר יחיאל ב"ר ישראל הורוויץ מרייזנוב-סעליש, חתן הקדושת יו"ט.

ה

ג' שלד: נתנבא יחזקאל (כ"ה שנים קודם החורבן), ורוח אלוקים אחזתו בציצת ראשו ותביאהו מהגולה ירושלימה במראות אלוקים וגבריאלי לבוש הבדים נצטווה לקחת מלא חפניו גחלי אש מבין הכרובים

ב

קסח: רבי יצחק ב"ר ששת, הריב"ש.

תרלד: רבי פנחס יוסף ב"ר יששכר דב בער שפירא מקוסוב.

תשב: רבי אברהם יעקב ב"ר יצחק פרידמן הי"ד, ב' נחלת יעקב מבאיאן.

תרצט: רבי אשר אלימלך ב"ר ירחמיאל משה הופשטיין מקאזניץ.

תשא: רבי אברהם יעקב ב"ר יצחק פרידמן מבאיאן לעמבערג, ב' נחלת יעקב.

תשו: רבי אליעזר ב"ר ישראל הגר, מויז'ניץ, ב' דמשק אליעזר.

תשכו: רבי ישראל אלעזר ב"ר ירחמיאל משה מקאזניץ, ב' עבודת אלעזר.

ג

תקכ לערך: רבי כליפא בן מלכה, רב דאגדיר מרוקו, ב' כף נקי.

תקעח: רבי נתן אדאדי, מחכמי לוב ב' מאורי נתן ועוד.

תרח: רבי ישכר בער ב"ר יצחק (קאליש) לייפער, אבי ר"מ מנדבורנה, ב' סתרי תורה (1).

תרכח: רבי אברהם צבי הירש ב"ר יעקב אייזנשטט ב' פתחי תשובה.

תרפו: רבי צבי הירש ב"ר דוד מורגנשטרן, מלומאז'.

תשג: רבי יצחק ישעיה הלברשטאם מטשעחויב הי"ד, ב"ר חיים מצאנז.

תשג: רבי משה ב"ר שלום יוסף פרידמן הי"ד, ב' דעת משה מבאיאן (3).

מלוגמא

ימי הילולא וקורות הימים

אלול

היום: יו"ט במגילת תענית (פ"ו) על חנוכת חומת ירושלים. וי"א שם בד' באלול, ובז' אירע את אשר מופיע לקמן בי"ז אלול.

תקנג: רבי יצחק זעקיל ב"ר מנחם מנדל עטהויזן, ב' שו"ת אור הנעלם.

תריט: רבי אליהו ב"ר משה חיים מבגדאד, ב' מדרש אליהו, אבי הבן איש חי.

תרכ: רבי אברהם ב"ר שמואל צבי וויס ממונקאטש-טבריה, זקנו של האמרי יוסף, ב' שארית אברהם.

תשלא: רבי ראובן ב"ר משה מרגליות ב' מרגליות הים ניצוצי זוהר ועוד.

תשלט: רבי אריה לייב ב"ר אליהו לופיאן ר"י גייטסהד וב' נאות אריה.

תשנ: רבי חיים יעקב ב"ר מרדכי רוטנברג, אב"ד קהילות החרדים פריז.

קט: היום תענית ציבור במגנצא ומזכירים הרוגי עלילת המגיפה השחורה, ואומרים אב הרחמים.

תקנט: רבי אברהם שמשון ב"ר יעקב יוסף מפולנאה, מראשקוב, ב' סידור ר"ש.

תר: היום נחוג בדמשק נס ההצלה מ"עלילת הדם בדמשק", ול"א שם תחנון.

תרמא: רבי אריה ליבוש ב"ר אליהו בולחובר, ב' שם אריה ועוד.

תרצו: רבי אלטר אליקים שרגא ב"ר חיים שמעון שפירא, ב' שם משמעון.

ב' קצה - שיט:כ: נולד ונפטר דן בן יעקב אבינו ע"ה בן קכ"ה שנים.

לזרוק על העיר, ואלמלא נצטננו עד השלכתן על העיר בחרבן הבית לא נשתיירו משונאי ישראל שריד ופליט (יומא ע"ז א'), ושם: והסירותי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר למען בחוקותי ילכו (יחזקאל ח' - י"א).

שנד: רבי סיני ב"ר בצלאל, אחי המהר"ל מפראג.

תקעד: רבי מנשה ב"ר דוד מקאזניץ, תלמיד הנוע"א.

תרנד: רבי משה ב"ר כליפה עידאן, מחכמי ג'רבא ומח"ס תפארת משה.

תרעה: רבי דוד צבי שלמה ב"ר אלעזר מנחם מנדל בידרמן מלעלוב (4) מנו"כ בהר הזיתים.

תרעט: רבי שלמה ב"ר חיים דב שטענצל, ב' בית שלמה וקהלת שלמה.

תשעב: רבי אברהם חיים ב"ר אהרן ראטה משומרי אמונים, ב' חוקי חיים.

תיד: רבי גרשון שאול יו"ט ליפמן ב"ר נתן הלוי הילר (העליר) ב' תוס' יו"ט ומעדני יו"ט.

תכז: רבי יעקב ב"ר נפתלי הירש מלובלין, חתן רבי העשיל מקראקא.

תקלט: רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני, ב' תולדות זרע שמשון.

תרמג: רבי יקותיאל יהודה ב"ר אלעזר ניסן טייטלבוים מסיגט, ב' ייטב לב.

תשיב: רבי ישועה שמעון חיים ב"ר מסעוד עובדיה, ב' ישמח לבב ותורה וחיים.

תשכט: רבי יחזקאל ב"ר יעקב סרנא, ר"י חברון ב' בית ודליות יחזקאל.

תשעד: רבי נעים בן אליהו ב"ר סלמאן אליהו, מרבני הבוכרים.

תרכד

מלזגמא

מוצש"ק שופטים

ימי הלולא וקורות הימים

ה' כז: הרמב"ן מגיע לירושלים ומחדש ומקים בה את "בית הכנסת הרמב"ן".

תרס: רבי צדוק ב"ר יעקב הכהן מלובלין, מח"ס צדקת הצדיק ועוד ספרים רבים.

תרצד: רבי אהרן מנחם מנדל ב"ר שלמה יהושע דוד גוטרמן, מראדזימין (3).

תשיח: רבי יונתן ב"ר צבי שטייף, ב' חדשים גם ישנים, וע"ש מכון זכרון אהרן.

תשכ"ח: רבי יצחק ב"ר יעקב פרידמן מהוסיאטין, ב' שיח יצחק.

תשלז: רבי נחום מרדכי ב"ר אלטר ישראל שמעון פרלוב, ב'פאר נחום מנובומינסק.

תקנא: רבי פינחס ב"ר אברהם אבא שפירא מקוריץ, ב' מדרש פינחס.

תרנו: רבי יצחק ב"ר שלום יוסף פרידמן, מבוהוש (1).

תשז: רבי משה יהודה לייב ב"ר יצחק פרידמן מפשקאן (1), ב' ברכת משה.

תשיג: רבי ניסן בן ציון ב"ר מנחם מאיר מושקוביץ, ב' שו"ת בנין ציון.

תשעב: רבי אלימלך ב"ר אלכסנדר חיים אשכנזי, גאב"ד מעלבורן.

בני רבי ישראל מרוז"ן רבי שלום יוסף (תריא) ורבי אברהם יעקב מסדיגורא (תרמג).

תרמט: רבי יעקב יהודה לייב ב"ר אברהם לוי, ראב"ד ירושלים.

תרנא: רבי זאב וולף ב"ר אברהם לאנדא מסטריקוב, ב' זר זהב.

תרצב: רבי אברהם יהושע ב"ר משה אריה פריינד אב"ד נאסאד, ב' מאור יהושע.

ה' קב: נפטר רבי שמעון ב"ר אשר (הרא"ש) בטולידו במגיפה.

תקפז: רבי שמחה בונם ב"ר צבי הירש מפשיסחא, ב' קול שמחה.

תקפח: רבי משה אליקים בריעה הופשטיין ב"ר ישראל מקוז'ניץ, ב' באר משה.

תקצט: רבי חיים ב"ר יצחק אורבאך, אב"ד לונטשיץ, ב' דברי משפט.

תרכה: רבי אלעזר ב"ר צבי אלימלך (בני יששכר) שפירא מלאנצוט, ב' יודעי בינה.

תרלג: רבי יעקב ב"ר שמואל שמעלקא (הצורר החיים מסעליש) אב"ד בילקא.

תרמג: רבי שלום משה ב"ר אברהם חי גאגין, ב' שמח נפש.

תרסז: רבי יהושע צבי הירש מיכל ב"ר יעקב קופל שפירא, ב' ציץ הקדש.

עתר: רבי אברהם אהרן ב"ר יקותיאל יהודה (ייטב לב) טייטלבוים, אב"ד קולבאסאוו.

תרעד: רבי שרגא פייבל ב"ר שלום צבי (אלכסנדר) דאנציגר מראדום.

תשכח: רבי מנחם ב"ר יעקב מנשה, ב' אהבת חיים.

תשכט: רבי נחום ב"ר אפרים לסמן, ראש ישיבת תפרח.

תרלז: רבי יעקב ישראל ב"ר מרדכי (טשרנאביל) טווערסקי מטשערקאס, ב' עמק תפילה.

תרלח: רבי יעקב ב"ר יצחק גזונדהייט, ב' תפארת יעקב מוורשה.

מלזגמא

ימי הילולא וקורות הימים

אלול

תרס"ט: רבי יוסף חיים ב"ר אליהו מבגדאד ב' בן איש חי, רב פעלים ועוד ספרים רבים.

תרנ"ב: רבי אברהם ישכר דוב ב"ר שלמה (תפארת שלמה) רבינוביץ מראדומסק, ב' חסד לאברהם.

תשע"ט: רבי אברהם דב ב"ר ברוך יצחק לוין, ראב"ד בירושלים וב' פסקי דין ועוד.

תרס"ט: רבי ירחמיאל משה ב"ר יחיאל יעקב אפשטיין מקאזניץ.

תרכ"ו